

[Indenrigsministeren.]

i og for sig, at Spørgsmaalet om dens Ophævelse hører nærmere sammen med de andre Lovforslag, vi behandler her i Folketinget i Øjeblikket vedrørende Skattelovene. Man maa erindre, at netop disse Skattereformer, som der foreligger Lovforslag om i Folketinget, gaar ud paa at samle alle Bestemmelser vedrørende Skatteforhold, som tidligere har været spredt rundt omkring mange Steder, ogsaa i Valgloven, og i og for sig hører Ophævelsen af § 22 ind under de Overvejelser, der foregaar i andre Folketingsudvalg. Men jeg er selvfølgelig villig til at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen udtalte om Lovforslaget sammenlignet med den nugældende Lov, at man jo i og for sig opretholdt de Principper, der er i Loven. Det er let at overse, hvad Lovforslaget her betyder. Det betyder, at Opholdskravets Grænse rykkes fra 1. Januar til 30. Juni i Kalenderaaret forud for Valget, og Bestemmelserne om Skatterestancer ændres derhen, at medens det nu er en Betingelse for Bevarelse af Valgret, at man har betalt sin til Inddrivning ved Udpantning forfaldne Skat for hele det Aar, hvori Valget foregaar, samt tillige for hele det foregaaende fulde Skatteaar, falder efter Lovforslaget dette sidste foregaaende Skatteaar bort som Krav i denne Forbindelse, saa der efter min Opfattelse — og det vil jeg gerne sige over for det ærede Medlem Hr. Gregersens Betragtninger — paa dette Omraade egentlig kun bliver tilbage en Manifestering af, at de paagældende Borgere har en virkelig Tilknytning til det kommunale Samfund, hvori de lever, og har Vilje ogsaa til at opfylde deres Forpligtelser.

Jeg skal ikke blande mig ind i, hvilken Stilling Socialdemokratiet tidligere har indtaget paa dette Omraade; men jeg kan dog huske, at jeg, medens jeg har siddet her i Tinget, har hørt det tidligere Medlem Hr. Sundbo argumentere for sine Ændringer i den kommunale Valglov, og et af de Krav, han opstillede, var, at man havde kommunal Valgret, naar man var ansat til Skat i Kommunen, medmindre man stod i Resistance i et vist Omfang, jeg husker ikke hvor meget. (*Elgaard*: Et halvt Aar, 21 Aars Valgret). Jeg kommer tilbage til det Spørgsmaal. Altsaa, jeg tror, det var Hr. Sundbos Standpunkt dengang, som altsaa i Princippet ganske falder sammen med det Synspunkt, dette Lovforslag er bygget paa.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og andre ærede Medlemmer har omtalt

Bestemmelsen i Lovforslaget om Valgretsaldern, og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen stillede i den Henseende et Spørgsmaal, som jeg troede var ganske overflødigt. Som bekendt har mit Parti altid udtalt, at det var naturligt, at Fuldmyndigheds- og Valgretsaldern faldt sammen, og man maa ikke opfatte dette Lovforslag saaledes, at Kravet om Valgretsalderns Nedsættelse er skrinlagt, ikke paa nogen Maade. Lovforslaget er Udtryk for, at de to Regeringspartier har den Opfattelse, at Valgretsaldern ved Folketingsvalg og ved kommunale Valg bør falde sammen, og hvad vil man indvende derimod? Det er heller ikke noget ukendt Forhold. Den norske Grundlov og den norske kommunale Valglov viser netop det samme. Den norske kommunale Valglov siger: stemmeberettiget ved de kommunale Valg er enhver, som har statsborgerlig Stemmeret efter Grundlovens § 50, og i § 50 er Valgretsaldern fastslaaet; for Norges Vedkommende er den, som bekendt, 23 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde med Skuffelse i Tonen: „Hvor er 21 Aars Valgretten blevet af?“ Jeg synes, at det ærede Medlem, der har givet Udtryk for Skuffelse uden selv at have Hjertet med i det, det drejer sig om, en Gang for alle skulde gøre op for sig selv, hvilken Linie han vil følge i Politik under de ændrede Forhold, og ikke søge at følge to Linier, den ene Dag give Udtryk for, hvor langt, langt ud paa alle Omraader denne Regering vil føre Landet, og den næste Dag give Udtryk for, at denne Regering vil eller tør ikke noget. Jeg tror, det ærede Medlem skulde se at faa fat paa en af Linierne, ellers kommer man i den Situation, som de ærede Medlemmer kom i i Dag, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var tilbøjelig til at finde Forslaget moderat, medens det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen med alle Tegn paa Rædsel udstødte: „Det bliver radikalere og radikalere“. Man skulde gøre sig klart, at det, de to Regeringspartier gennem Tiderne har været enige om, selvfølgelig vil blive gennemført efter en sikker og fast Plan, som man i enhver Henseende kan være tjent med.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kunde tænke sig, at Kravene til Skattebetaling skulde være lempeligere med Hensyn til Ejendomsskatter end med Hensyn til andre Skatter. Men er dette muligt? Vilde det dog ikke være ejendommeligt, at man med Hensyn til Ejendomsskatterne, for hvis Betaling der dog i Lovgivningen